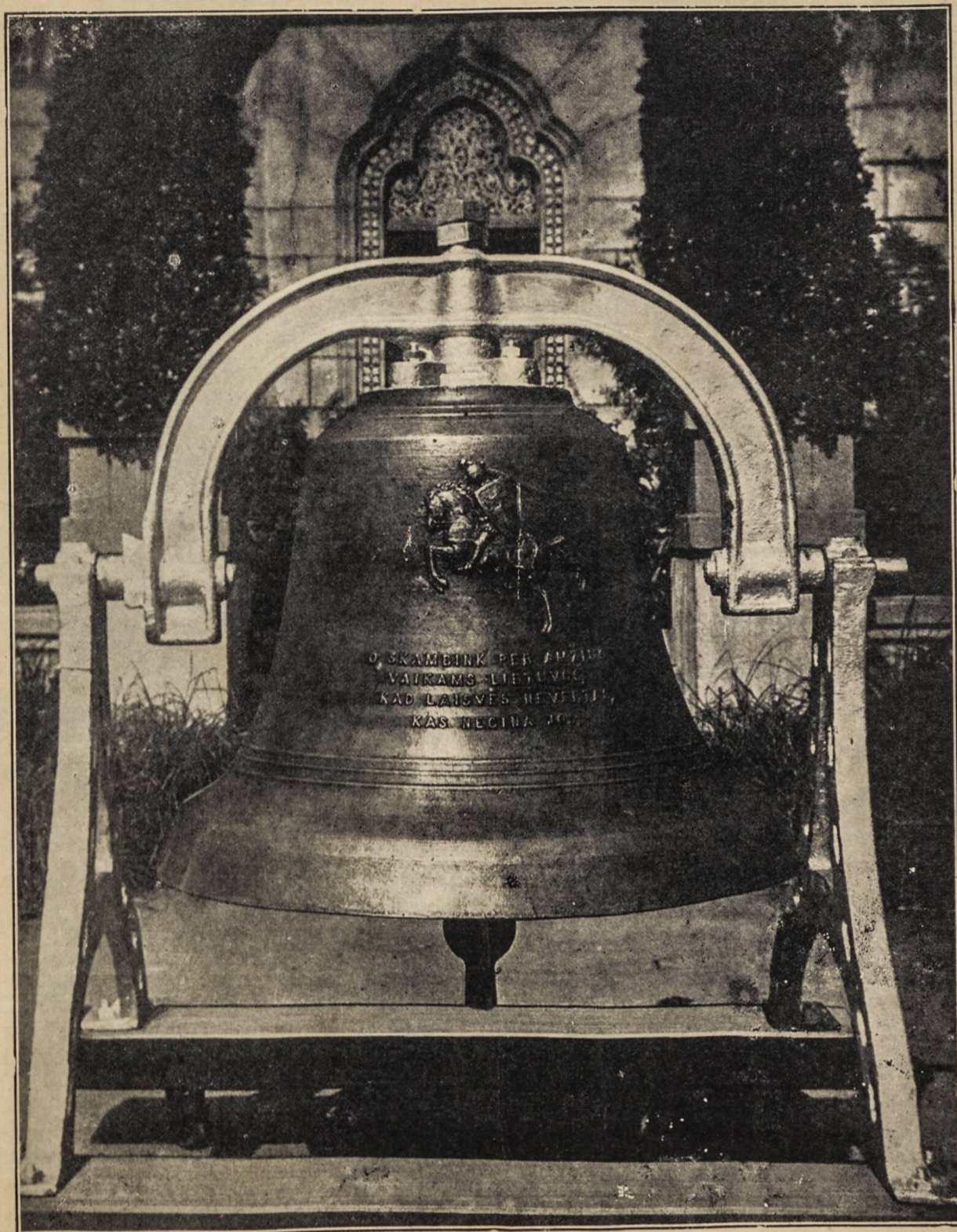

MARGUTIS

AMERIKOS LIETUVIŲ DOVANA LIETUVAI...

MARGUTIS

PUBLISHED SEMI-MONTHLY ON THE

15th and 30th

ANTANAS VANAGAITIS

Editor-Publisher

Entered as second-class matter at the post office at Chicago, Illinois, May 16th, 1928, under the act of March 3rd, 1879. SUBSCRIPTION PRICE \$2.00 per copy. The publisher assumes no responsibility for return of unsolicited manuscript.

MARGUTIS, 8755 South Western Avenue.,
Chicago, Illinois
PHONE GROVEHILL 2242

Phone Canal 6122

Dr. S. Biežis, M. D.**GYDYTOJAS IR CHIRURGAS**

2201 West 22nd Street

Valandos:

nuo 1—3 ir 7—8 vakare,
Seredomis ir Nedėliomis
pagal sutartį.

Rezidencija: 3241 W. 66th Pl.
Telephone REPUBLIC 7868

Ofiso ir Rezidencijos Telefonas:

Phone LAFayette 7020

Dr. Stanley Naikelis**PHYSICIAN AND SURGEON**

Ofiso Valandos:

Kasdien, Išskiriant Sekmadienius
nuo 2 iki 4 val. po pietų ir nuo
7 iki 8:30 val. vakare.

3417 SO. HALSTED STREET
CHICAGO, ILL.

Dirva

Redaktorius K. S. Karpus
Kaina \$2.00

Savaitraštis leidžiamas Clevelande

Adresas:

6820 SUPERIOR AVENUE
CLEVELAND, OHIO.

SANDARA

Tautinės Sandaros Organas.

Metams kaina \$2.00

Red. M. VAIDYLA

Adresas: 840 W. 33rd Str.

ANTANAS B. PETKUS

Laidotuvių Direktorius ANTANAS B. PETKUS įrengė naują,
moderšką koplyčią Chicagoje, Marquette park kolonijoj, prie 68-tos
ir South Western Avenue.

6812 So. Western Avenue

Tel. GROVEHILL 0142

Antrą laidojimo įstaigą dir. A. Petkus turi Ciceroj —

1410 South 49th Court

Tel. Cicero 2109

ROSEWAY REPAIR SHOP

VINCAS YUCIUS, Savininkas

10751 SOUTH MICHIGAN AVE.

CHICAGO, ILL.

**ROSEWAY REPAIR SHOP YRA MUZIKALIŲ
INSTRUMENTŲ KRAUTUVĖ, ROSELAND'E.**

Jeigu turite sugadyta kokį nors muzikos instrumentą, tai neišmeskite lauk, o duokite jį sutaisyti. ROSEWAY REPAIR SHOP jums sutaisys ir turėsite kaip naują. O jeigu nenorite taisyti, nenorite vartoti to muzikos instrumento, tai nuvežkite pas ROSEWAY ir iš jūsų nupirks. Mokės gerą kainą.

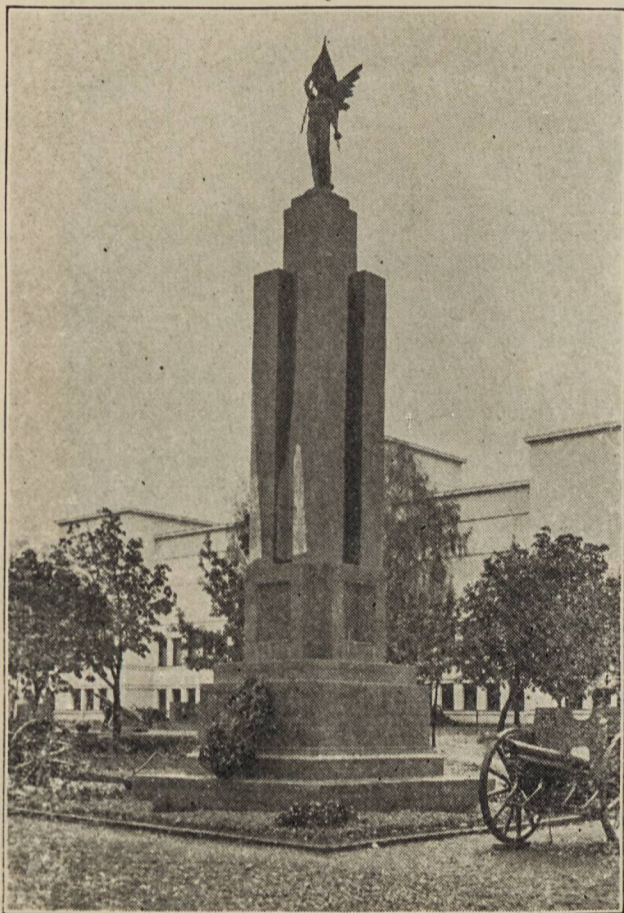
Taip pat, jeigu norite nusipirkti naują kokį nors muzikos instrumentą - trumpetą, saxaphone, smuiką, gitarą, armoniką ar ką nors kitką, tai nuvažiuokite į ROSEWAY krautuvę, 10751 South Michigan Ave. Arba galite pasiteirauti telefonuodami PULLMAN 7510. Savininkas yra lietuvis - VINCAS YUCIUS.

MARGUTIS

Foremost Lithuanian Journal
of Music, Folklore and
Humor

— Synchronized With —
Outstanding Radio Programs

LAI GYVUOJA LIETUVA — LAISVA, NEPRIKLAUSOMA!

Laisvės Paminklas, Kaune

EI! BROLIAI Į KOVĄ

Šių metų Vasario 16-tai Dienai Minėti Lietuvių
Šventės apvaikščiojimo Proga.

"Nei augšti kalnai, nei plačios upės Nedraudžia
eit bendrai" . . .

Rainis.

* * *

Ei! Broliai! Į KOVĄ! Už garbę TAUTOS!
Lietuva negali žūt ant visados . . .
Sujungkim pajėgas sielų kaitrume -
Negalime mes žūti "Ne-žmoniškume"! . . .

Už laisvę! Nebaisiu kovose bus mirti!
Lietuviui, nelengva įkaist ir užvirt
Bet mūsų padėtis, - sveriamą KITŲ . . .
Pavergus Lietuvą - jiems "geriau būtų"

Vieningai žygiuokim senyva gentis!
Lai žybsi! atbunda reikšminga viltis!
Už kardu! Į KOVĄ! Laisvinkim teisę!
Ravėkim iš savo Tėvynės usnes . . .

Su drąsa gaivinkim perdurtas širdys -
Neturi viengėnčių išnykti BUITIS . . .
Aistiečiai! už LAISVĘ! Į KOVĄ VISI!!
Sutiks mus GIEDRYMAI IR SAULĘ ŠVIESI.

Ei! Latviai! Estonai! Suomiai ir Švedai!
Pabačio tautysčių vertingi pradai:
Sukruskim į daiktą stipriai susiburt . . .
Sau tvirtą galybę patys susikurt! . . .

Rikiuotėn! Į būrius! Brolyt ir Sesut!
Dar yra mums lemta gyvent! O ne žūt!
Sužiebkim troškimą reikšmės kaitrume!
Nereiks mums pranykti "NEŽMONIŠKUME" . . .

Mes lygūs su viso šio "SVIETO" žmonėmis!
Šias mintys paleidžiu Rąsiu Giminėms:
Lietuva "Dydžiulių" pasmaugta jei bus, -
Ant žemės ramybė pasauliui pražus!! . . .

Ei! Broliai! Į KOVĄ! Už LAISVĘ TAUTOS!
Lietuvis negali mirt ant visados . . .
Mums dega vėl sielos šventam kaitrume,
Lietuviai! Gyvuosim! Tik Vieningume!!

Su drąsa! gaivinkim pervertas širdys -
Viengėnčių, neturi išnykti BUITIS . . .
Marš! Broliai! Į KOVĄ! Už LAISVĘ TAUTOS!
Jieškoti žmonijoj - teisybės šventos! . . .

Pažįstam mes Rusus, Lenkus ir Nacius:
Juos turim lauk grūsti, siurbėles, "svečius".
Gana jiems plėšriauti žemėj mūsų tėvų -
Žygiuokim valytis prie stiprių kovų! . . .

Eikim Broliai žūt-būt, laužt grobliams ragų!
Išlaisvint Lietuvą iš priešų nagų! . . .
Užduokim jiems smūgį ir ant visados!
Daugiau, kad negeistų plėšt mūsų niekados!!!

Ei! Broliai! Į KOVĄ! Už GARBĘ TAUTOS!
Lietuva negali žūt ant visados . . .
Žygiuotėn! Į DARBĄ turim susiburt!
Vėl patys TĖVYNĘ LAISVĄ SUSIKURT.

* * *

"Nors audros užia aplink mus - Tėvynė vis dėl
to nežus!"

ANTIS JOTIS.

VIENAS SVARBIAUSIŲ ATŽYMĖJIMŲ LIETUVIAMS 1943 METAIS

UNITED STATES TREASURY DEPARTMENT

For distinguished services rendered in behalf of the War Savings Program this citation is awarded to

**Antanas Vanagaitis, Director
Margutis Lithuanian Radio Program**

Given under my hand and seal on July 16th, 1943.

Henry Morgenthau Jr.
SECRETARY OF THE TREASURY

Virš telpanti klišė, tai nuotrauka Suv. Valstijų Iždo Departamento, atžymėjimo, suteikto komp. Antanui Vanagaičiui, Margučio redaktoriui bei radio programų leidėjui, už sukėlimą vieno milijono dolerių karo bonais Chicagos lietuvių tarpe, 1943 metais.

Tai dar pirmas toks atžymėjimas lietuviui už karo bonų platinimą.

Dėka Margučio bei jo bendradarbių pastangoms ir sumanumui Chicagos lietuvių turėjo garbės būti pirmaisiais, kurių karo pastangos tapo ypatingai įvertintos Suv. Valstijų Iždo Departamento, leidžiant užvardinti lietuvišku vardu—LITUANICA—vieną iš sunkiųjų Amerikos armijos bomberių.

Pirmasis Margučio skelbiamas karo bonų vėjus buvo užbaigtas vasario 16 d., praeitis metais, minint Lietuvos Nepriklausomybės dieną, Blackstone viešbuty, kur S. V. Iždo Departamento atstovui buvo įteiktas lietuvių sąrašas, išpirkusių karo bonų sumoje vieno milijono dolerių. Lietuviams sukėlus savo pažadėtą kvotą į pasiskirtą laiką, Iždo Departmentas išpildė savo pažadą. Ir vienas didžiųjų Amerikos Armijos bomberių buvo pakrikštytas vardu Litanica, Chicagos Municipal Airporte, praeitą vasarą, minint Dariaus-Girėno žuvimo dieną.

Skelbiant pirmojo milijono dolerių bonų vėjų Margučio obalsis buvo: "Tukstantis lietuvių po tukstantį dolerių". Iš pradžių, kai kuriems išrodė, kad tai per daug didelis užsimojimas. Betgi šiandien su pasididžiavimu galime pasakyti, kad jau baigiamą antrojo tukstančio skaitlinę tų lietuvių, kurie pirkė karo bonų po tukstantį dolerių ir daugiau. O kiek šimtų lietuvių išpirkė karo bonų per Margučio ofisą už mažesnes sumas!

Jaunosios Lietuvos Organizacija yra pasiryžusi išleisti knygą, kurioje tilps sąrašas visų tų lietuvių, kurie pirkė karo bonų už tukstantį ir daugiau. Tai bus įdomi skaitlinė tų mūsų stambųjų Dėdės Samo investorių.

A. a. Antanas Smetona karste — Jis miręs, bet jo dvasia gyva...

LIETUVOS PREZIDENTAS A. SMETONA. PALAIDOTAS IŠKILMINGAI

CLEVELAND, Ohio.—Kiekvieno žmogaus mirimas atneša apgailėstą. Jei tik privatus žmogus numiršta, tai tokis liūdėsis apsirūbežiuoja vien tik šeima bei jos draugais. Kuomet numiršta valstybininkas, tai liūdėsis pasiekia netik tos tautos žmonių širdis, bet ir kitas draugiškas valstybes. Panašiuose atsitikimuose apgailestavimo ir užuojautos pasireiškia plačiu tarptautiniu mastu. Taip buvo ir su a.a. Smetonos mirimu. Koplyčioje, Laidotuvių Išvakarėse.

Skaitlinga chicagiečių delegacija laidotuvių išvakary nuvykome į koplyčią, kur a.a. prezidento kūnas pašarvotas. Erdvi koplyčia pilnutėlė žmonių. Spūstis didelė. Pagaliau ir mes gavome progos prie karsto prieiti. Taip, tai tas pats, kaip jį pažinojome, guli karste. Veidas taip malonus, šypsena irgi rodos ta pati.

Viršum karsto Amerikos ir Lietuvos vėliavos iškabintos ir gražiai žvakių apšviečiamos. Gražūs vainikai iš visų pusių: visos keturios sienos nuo grindų iki lubų. Jų buvo šimtai. Tie vainikai prisiūsti iš artimų ir tolimų kolonijų nuo

įvairių organizacijų, klubų ir pavienių. Neatsimenu jokios didesnės lietuvių kolonijos, kuri nebūtų prisiuntusi gėlių. Nekurių vainikų gėlės spalvos lietuvių vėliavos, kitų kaspiniai geltonos-žalios-raudonos spalvos. Dar kituose — Gedimino stulpai.

Tą patį vakarą teko susitikti daug atstovų, pažįstamų ir nepažįstamų, iš įvairiausių kolonijų. Visi reiškia didžiausią apgailestavimą. Visiems ašaros tryksta iš gailesčio.

Lydėjimas į Bažnyčią

Sausio 13 d., 9 val. išryto, atvykę į koplyčią, jau radome tūkstančius palydovų ir blokus nustatytų automobilių. Garbės grabnešiai susirikiavo dviem eilėmis prie karavano. Grabą nešė: J. Brazauskas, P. P. Muliolis, Chester G. Žuris, J. Salasevičius, A. Šimkūnas ir Tamas Čurlionis. Paskui sekė Dariaus-Girėno Postas iš Chicagos dešimties legionierių uniformose su savo vėliavomis ir šautuvais. Tai garbės palydovai, kas pridavė daug gražaus tono

bei įspūdžio. Veikiai pasirodė karstas uždengtas lietuviška vėliava, vietinių veikėjų nešamas. Paskui karstą ėjo p. Smetonienė, lydima ministerio Žadeikio, ir kiti šeimos nariai. Paskui juos ėjo konsulai Budrys ir Daužvardis su žmona ir miesto oficialė atstovė. Paskutiniai ėjo jau visi kiti dalyviai.

Važiuojant į šv. Jono katedrą, labai daug policijos lydėjo. Įdomiausia buvo tai raitoji policija, susidedanti iš dvylikos raitelių, jojančių prieky procesijos. Privažiavus katedrą, tie raiteliai, militariškai išsirikiavę, salituodami su nuleista jų vėliava, atidavė pagarbą, nešant karstą į vidų.

Pamaldos Katedroje

Prie katedros durų pasitiko trys kunigai, kurie atliko trumpas apeigas. Po to karstas įvežtas prie altoriaus. Mūsų legionieriai ir vėl atkreipė didelio dėmesio, nešdami savo vėliavas, kurias pastatė prieky karsto. Iškilmingas pamaldas, užsitęsusias apie porą valandų, vadovavo J.E. vyskupas E. F. Hoban. Pralotų ir kunigų dalyvavo daug. Visi vietiniai lietuviai kunigai dalyvavo. Prel. M. Krušas savo prelotystės rūbais dalyvavo, atstovaudamas L.R.K.S. ir šv.

Pranciškaus vienuolyną Pittsburge. Kun. B. Urba atstovavo Šv. Kazimiero vienuolyną Chicagoje. Visą laiką vyrų choras sutartinai giedojo giesmes, vargonams priariant. Pamaldos buvo įvairios ir įspūdingos.

(SLA — atstovavo Dr. S. Biežis, dr. kvotėjas, kurį įgaliojo SLA prezidentas F. Bagočius—M.).

Pasibaigus mišioms, kun. Anicetas Linkus, šv. Kryžiaus parapijos klebonas, Chicagoje, pasakė labai jautrų ir patriotingą pamokslą lietuviškai.

Po kun. Linkaus prabilo angliškai pats vyskupas Hoban. Jis tikrai jautriai ir simpatingai atsinešė link velionio ir jo šeimos. Jis taipgi parodė daug simpatijos lietuviams ir vargstančiai Lietuvai. Apart kitų malonių išsireiškimų, jis šitaip pasakė: "Traginga mirtis prez. Smetonos yra didelis smūgis visiems lietuviams, o ypač jautriai jo tėvynei, Lietuvai ir kenčianti Lietuva nustojo didelio patrioto, didelio vado."

Po šio trumpo didžiai reikšmingo pamokslo, vyskupas pats atliko paskutines apeigas ir karstą išlydėjo iš katedros.

Lydint į Kapines

Važiuojant į kapines ir privažiavus Clevelando miesto rubežiu,

raitoji policija, išsiriavus iš abiejų pusių gatvės, saliotuodama velionį galutinai atsisveikino su juo.

Kapinėse vietinis klebonas, kun. Angelaitis, sykiu su kitais kunigais, atlaikė paskutines pamaldas. Ministeris, P. Žadeikis, ilgoje kalboje apibūdino velionio nuopelnus, jo pastangas, nenuilstančią energiją ir jo troškimą matyti vėl išlaisvintą ir nepriklausomą Lietuvą. Reikšmingiausias jo pasakymas, kad daugelis prezidento nesuprato ir tuo negalėjo įvertinti jo visų nuopelnų. Tik ateitis ir istorija jį tinkamai supras ir kaip reikiant įvertins. Po to, inž. P. Žiuris trumpai, bet labai tiksliai pasireiškė apie velionį ir taipgi pareiškė nuoširdžios užuojautos p. Smetonienei ir visai šeimai. Paskui lietuviška vėliava nuo karsto tapo sulankstyta ir įteikta p. Smetonienei. Šiuo visos ceremonijos ir užbaigta.

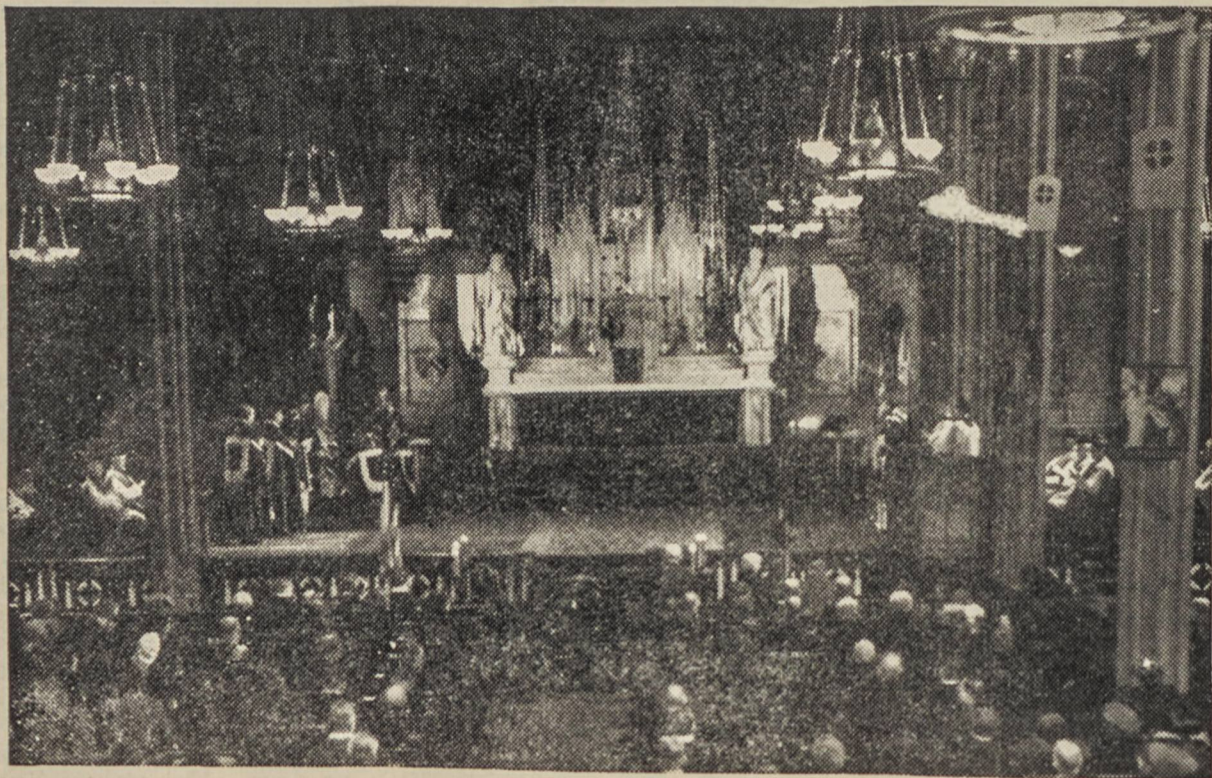
Reikia pastebėti, kad paveikslų traukimas buvo labai gausus. Buvo daugybė paveikslų traukiama koplyčioje, važiuojant į katedrą, o ypač pastarojoje kamerų blyksėjimas vyko kuone kas minutė. Paveikslai buvo traukiami važiuojant į kapines ir kapinėse. Daug judomų ir net spalvotų paveikslų nutraukta. Kas negalėjo asme-

niškai dalyvauti laidotuviuose, tas turės progos jas pamatyti krutuose paveiksluose.

Kad a.a. prez. A. Smetona savo asmenybe, savo kultūringumu mokėjo užimponuoti amerikiečius — parodo tas faktas, kad daug aukštų žmonių prisiuntė užuojautos telegramas. Apie kitų, užuojautos telegramą prisiuntė Illinois legistatūros senatas, gubernatorius Green, o Clevelando miesto valdyba rado reikalą specialėmis rezoliucijomis pareikšti šeimai užuojautą, ir taip pat visiems lietuviams ir Lietuvai.

Nors prez. A. Smetona numirė, nors jis daugiau į mus nebekalbės ir savo tėvynei nebegalės dirbti, nors dar labai norėjo jai dirbti, tačiau jo dvasia, jo troškimai, jo aukšti idealai nemirė ir nemirs. Jie pasiliks ir bus gyvi lietuviuose kol lietuviai gyvens. Juk Kudirkos, Basanavičiai, Valančiai, Maironai ir kiti Lietuvos didvyriai yra fiziškai numirę, bet jų dvasia nemirė ir niekad nemirs. Velionis Smetona atsistojo šalia jų visų.

Ar jis bus mums inspiracija, ar jis neskaitins mus susikaupti vieningai ir bendromis jėgomis neatlaidžiai eiti darban išlaisvinti mūsų tėvynę Lietuvą?—Dr. S. Biežis.

Pamaldos Katedroje už Prezidento A. Smetonos sielą.

AŠ ŽINAU TAVO DARBUS, TAVO VARGĄ IR TAVO KANTRYBĘ!

Šv. Kryžiaus parap., Chicago, Ill., klebono kun. Aniceto Linkaus pamokslas, pasakytas Šv. Jono Katedroje, Cleveland, Ohio, Lietuvos Respublikos Prezidentą Antaną Smetoną Palydint.

Brangūs Kristuje lietuviai, nuliūdus Smetonų šeimą, nusiminę lietuviai, sukręsta mūsų tėvų šalis Lietuva. Štai, čia susirinkę prie karsto, kuriame yra užgesusi žmogaus gyvybė, tik kūno palaikai tėra pasilikę, mes dūsaujame. Moteris, pasilikusi našle, šaukia: "Mano mylimas ir geras vyras mirė." Vaikai verkia:

"Mūsų brangus tėvas, mokytojas, globėjas ir užtarėjas mirė." O ir daugiau čia reikia pasakyti — Lietuvos mylėtojas mirė. Mirė lietuvių tautos vadas, kovotojas, gynėjas ir saugotojas Lietuvos Nepriklausomybės. Mirė Lietuvos Prezidentas, garbingas Lietuvos valdovas. O! Tas mirties angelas, kodėl neatsižvelgia, nei į amžių, nei į užimantį tautoje svarbią vietą nei į šio gyvenimo reikalus? A. a. Antano Smetonos gyvenimo siūlą mirties angelas staigiai ir netikėtai nutraukė.

Jūsų, gerbiami šeimos, nariai, nuliūdimą ir širdies skausmus mes visi ir visa lietuvių tauta giliai atjaučiame ir dalinamės.

Dėl a. a. Antano Smetonos asmenybės ir jo darbų paminėsiu Viešpaties žodžius: "Aš žinau tavo darbus, tavo vargą ir tavo kantrybę." Jis, velionis, visą savo gyvenimą, savo mokslą, savo išmintį, savo sugebėjimą paaukojo ir pašventė Dievui, Tėvynei, artimui ir lietuvių tautai.

Jis tikrai mylėjo, gerbė ir dirbo tėvynei Lietuvai. Jis mylėjo tėvynę, jai dirbo ir gelbėjo, dėl to, kad jis mylėjo Dievą ir artimą. Jis buvo pavyzdingas ir praktikuojantis katalikas. Dar tik prieš keletą dienų, lyg ir nujausdamas savo nelaimę, jis priėmė šv. Komuniją. Nuolankus, neišdididus, nors aukščiausiojo valdovo vietoje, visiems buvo prieinamas ir tėviškas.

Kritingiausiose Lietuvos likimo ir jos reikalų valandose jis mokėjo gabiai praversti kryptį ir diplomatinis sluoksnius tėvynės geroi palenkti. Visi geros valios Lie-

tuvos piliečiai džiaugėsi juo, savo geru valdovu. Jis kalbėjo, rašė, dirbo, galvojo, ieškojo ir aukojosi Lietuvai ir Lietuvos Nepriklausomybei.

"Aš žinau tavo darbus, tavo vargą ir tavo kantrybę"—Šv. Rašto žodžiai. Dirbdamas tautai ir būdamas didžiausioje tautos ir šalies atsakomybėje, daug turėjo rūpesčio, bėdų, trukdymų ir sielvartų. Tą visą jam reikėjo patirti ir kantriai panešti.

Dargi, galingi blogos valios priešai, apsupa ir suspaudžia Lietuvą. Kiek čia skausmo kaip tikram tėvynainiui, kaip mažos

šalies valdovui, net neturinčiam jėgų apginti nuo priešų savo brolius ir seseris. Kad išgelbėjus savo ir savo šeimos gyvybę, kad apgynus Lietuvos Nepriklausomybę, kad palaikius gyvą Lietuvos valdžią, ištrūko iš mirtimi gresiančių nagų, ir čia šioje šalyje prisiglaudė kaip po gero ir galingo užtarėjo. Ir už tai jis turėjo išgerti karčią apkaltinimų taurę. Čia reikia pasakyti: "Viešpatie, dovanok jiems, nes jie nežino, ką daro."

Kristus, Žmonijos Išganytojas, viską mokė ir darė žmonėms gerai, ir už tai jį persekiojo, kankino ir nukryžiuojo tie, kuriems darė gerą.

Pasaulis nedėkingas už gerus darbus. Negalima tikėtis iš šio pasaulio, kad ir už gerus darbus užmokesčio. Už gerus darbus tik Dievas gali užmokėti brangiausiu užmokesčiu, kokio šis pasaulis neturi ir negali.

A. a. Antanas Smetona jau pašauktas iš šio pasaulio, atskirtas nuo savųjų, paliuosuotas nuo valdžios (Tasą ant 12 pusl.)

Lietuvos prez. A. Smetona, kalbasi su OPM dir. Wm. Knudsen, Soldier Field, kuomet buvo minima "I'm An American Day", Chicagoje. Toje pat dienoje, gegužės 18, 1941 m., Lietuvos prez. A. Smetona, kalbėjo iš Margučio radio programos į Lietuvius, kviesdamas dirbti už atsteigimą Lietuvos Nepriklausomos valstybės.

Beauštanti aušrelė.

Tranquillo.

SOPRANAS.
ALTAS.

TENORAS.
BOSAS.

p

Be-auš-tan-ti auš-re-lė, be-te-kan-ti sau-sau-

p

auš-re-lė, sau-

mf

le-lė, le-lė, kelk, se-se-rė-le, ma-no vieš-ne-le,

mf

le-lė, *mf*

p

ar dar tu n'iš-mie-go-jai?

1.

2. *rit.* *pp*

-go-jai? *pp*

Pinkisi vainikėlį,
Dėkisi ant galvelės,
Tavo sveteliai,
Balti broleliai,
Balnoj būrus žirgelius.

Kad važiavau per lauką,
Motinėlės laukelį,
Šalimis jojo
Balti broleliai,
Seselę ramindami.

Privažiavau dvarelį,
Anytėlės vartelius,
Aš ir pamačiau
Savo vargelį
Anytėlės varteliuos.

Ant pastovėlio stojau,
Į vežimėlį sėdau:
Dabar sudievu
Tėvui, močiutei,
Broleliams ir seselėms.

Kad važiavau per antrą,
Per anytos laukelį,
Šalimis jojo
Vis dieverėliai,
Martelę graudindami.

Kad išeitų brolelis,
Išsineštų kardelį,
O kad iškirstų
Mano vargelį
Iš anytos vartelių.

Ir išėjo brolelis
Su šviesiuoju kardeliu,
O ir iškirto
Vartų lentelę,
Tik ne mano vargelį,

Vargas vartus kilnojo,
Mano vargas šakojo,
Vargas sakojo,
Vargas lapojo,
Vargas vartuos žydėjo.

IŠGAMA

Pr. Vaičaitis

Lietuvis - išgama, kūną pardavęs
Maskoliams, o dūšią piktiesiems velniams,
Sėdėjo degtinėse gerai išragavęs
Ir mislijo kilpas statyti lietuviams,
O kilpos dar naujos, visai negirdėtos:
Kad kožnas lietuvis maskolium pastot
Per tris, arba du metu kokių turėtų,
Lietuvišku knygų net melstis nešiot
Kad nieks negalėtų... Ir šnapso stiklinę
Pastatęs jis prašos pagalbos velnių,
Su galva linguodamas, daužydamas krūtinę
Nor' daug išnaikinti katalikų tikrų . . .
Bet prieangoj koks čia bildesis pasklido?
Žandarai ką įvertė ten pro duris?
Štai išgama jauną vaiką išvydo, -
Abu prieš viens kitą pastatė akis.
"Gerai tau patrakėlių - išgama, tarė:-
"Po rusų valdžia tau gyvent negerai?
"Už tai surakintą čia tave atvarė . . .
"Sibirijų bebudamas gyvensi ramiai" . . .
Kaip paukštis pagautas drebėdamas vaikas:
"Aš joks patrakėlis, pone, nėsu,
"Bet kožno teisingo juk širdį žavina
"Vargai ir nelaimės viengenčių savų.
"Kur nori ten gali mane nuvaryti,
"Aš suimtas vergas, bet tarsiu ir tą,
"Kad su neteisybėmis mūs tautą naikinti
"Ir dovyt mūs šalį, kuri mums miela,
"Tai nieko nebus, ar ne mano teisybė?
"Naikinant tikėjimą, lygiai spaudos —
"Mus vejat iš tėviškės mūs prigimtos.
"Išdrąskėt mūs gimtinių kraštą kaip vagys
"Ir varginant mus, kaip turtings siratas . . .
"Palauki, tave juk Dievas paragis —
"Už darbus tau pragaro kraštą suras . . .
"Kankinki mus, išgama, bauski ir spauski,
"Kankinki, kiek nori, nors kataliku
"Ir pats pirma buvęs, dabar gi sau snauski,
"Prakeiktas, bevydamas mus po karu" . . .
"Eik lauk!" čionai išgama smarkiai suriko,
Žandarai vaiką išstūmė tuoj lauk,
O išgama vėl vienui viens pasiliko,
Sau vienas daug keikė, šimpavosi daug.
Kaip, rodos, įkastas piktosios gyvatės,
Nerimdamas vaikščioja greitai grindims,
Kaip, rodos, pamietį koki pamatęs
Sustoja ir kalba, ir griežia dantims.
"Kokia čia atmaina dar atsitiko?"
Dūmojo ištolo stovėdamas žmogus:
"Ir taip daug suėdė žmonių katalikų,
"Tai kam gi dar šaukia, perkunus, kipšus?"
Kaip rodos pašėlęs, taip perkrikštas piktas
Bėgioja po kambarį, kalba viens greit,
Medėjų kaip apniktas meškinas diktas

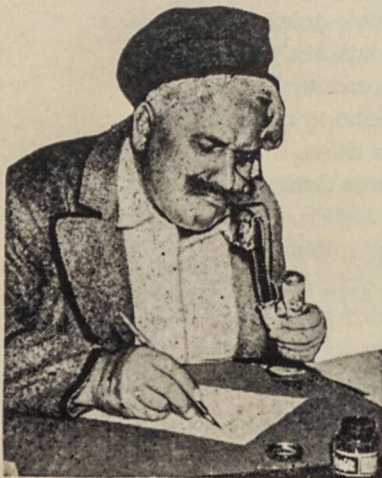
Neduoda medėjams ištolo prieit.
Taip išgama, apimtas sąžinės jausmo,
Drebėdamas stūmė graužimą širdies,
Bet pasišventimas vaikino tą skaumą
Atgydė, ir vėl jis lenda išties,
"Prakeiktas" — jam taręs doringas vaikas
Sujudino sąžinę vienu žodžiu,
Ir, kaip prasikaltęs, tuoj nusiminęs
Pašoko, kaip meškins, pašautas šuviu.
Atsiminė dieną, kada dar jis buvo
Lietuvninkas tokis, kaip žmonės visi,
Paskui, kai maskolių tarnystėn pakliuvo,
Paskui, kai jį ponai apspito girti,
Kai mesti prikalbino katalikystę
Priimti provolslaviją šunišką jų,
Kai jis atsisakė viengenčių brolystės
Kai stojos, burliuku, meškorių draugu.
O šito vaikino dar būta jo draugo
Senovės; pažino jį išgama tuo,
Drauge abu žaidė, drauge abu augo,
Dabar gi varginga įkando, kaip šuo.
"Judošium pastojau, kad urėdą gauti
"Ir varginau žmones dėl savo naudos,
"Turėjau tikėjimu dar maininkauti,
O rusas dar sako aš turįs doros!
"Viengenčiai, kaip šuns kokio šalinas, bijos,
"Maskoliai tik juokiasi-mat ką turi!
"Esmi tarp visų, kaip paniekints galvijas . . .
"O kad pasikartų judošiai visi! . . .
"Prakeiktas esi, man pasakė vaikas, —
"Teisybė gryna, — aš prakeikts esu,
"Aš pardaviau tai, kuomi kožnas dabinas,
"Dabar gi, prakeiktas nuo brolių visų!
"Ir tu, motinėle, augintoja brangi,
"Kam taip rupestingai, gražiai auginai,
"Kam nemetei mane į upę kur bangią? . . .
"Kam ruskio baurėtis neišmokinai?" . . .
Ir vaikčiojo ilgai ir ilgai dūmojo,
O sąžinė griaužė, kaip kūną džiova,
Paskui jau nutilo, tik tankiai vaitojo:
Tarp mislių ir sąžinės baigės kova.
Džiaugsmingai saulutė ant lauko pražydo
Ir skubinos žmonės prie lauko darbų,
Bet štai . . . o baisybė! . . . judošių išvydo! . . .
Mat, pats pasikorė ant kardo diržų' . . .

— ★ —

P. S.: Šios eilės parašytos keli desėtkai metų
tam atgal. Jos tinka kaip kuriems mizerniems "vaba-
liukams" pasiskaityti.

— M.

DEDYTĖ JERONIMAS RAŠO SVEIKUČIAI

Tai senai besiskaitėme, kad net nežinau iš kurio galo pradėti rašyti, kad būtų įdomu skaityti. Pasitaikė taip, kad neturėjau laiko parašyti ką nors tokio, kas būtų smagu skaityti ir paskaičius neduot kitam: tegu nusiperka Margutį, arba užsiprenumeruoja.

Visu pirmu, norėčiau ką nors parašyti apie Lietuvos prezidento A. Smetonos gyvenimą. Man pateko į rankas knygelė, kurioje aprašytas jo gyvenimas. Labai mėla skaityti apie savo tautos darbuotojus, kurie yra kilę iš "samanotos bakūžės", augę žaliose pievose, arę dirvonuose, arklus ganyvę naktigonėse, uogavę - grybavę miškuose - giriose, žuvavę upėse, ežeruose...

Mūsų tikrieji tautos veikėjai, kurie dėl lietuvių garbės dirbo, mokslinosi, yra kilę iš "prastų", ne iš dvarų, palocių. Štai pasiskaitykite kaip gražiai nurašyta toje knygelėje, iš kurios perrašau kelis posmus apie vietą, kur yra gimęs Lietuvos Prezidentas.

Kai Lietuva susidėjo su Lenkais ir nustojo nepriklausomybės, Lietuvos bajorai ir mieščionys atsimitė nuo lietuvių tautos, sulenkėjo. Nei dvaruose, nei klebonijose, nei miestuose nebeišgirdavai lietuviško žodžio.

Visa ponija kalbėjo lenkiškai, o iš lietuvių kalbos ir iš lietuviškų papročių tyčiodavosi. Niekindavo ir lietuvių sodietį baudžiauninką. Neleisdavo jam šviestis. Nepriimdavo į bajorų aukštesnes mokyklas. Kitokių mokyklų anais laikais nebuvo. Lietuviai sodiečiai, visų ujamai ir niekinami, be savo va-

dų, be šviesuomenės, savo tarpe užsidarę, daugel amžių taip vargą vargo. Gyveno tuo, ką jiems protėviai buvo palikę. Sodiečiai artojai išlaikė brangiausią tautos turtą, tai LIETUVIŲ KALBĄ. Taip pat išliko su kalba, ir senoviškos dainos, pasakos, išliko iš senovės paveldėti papročiai ir grynas lietuviškas mūsų žmonių būdas. Žodžiu, sodžiuje išliko gyva LIETUVA...

Tat ir atgimstančios Lietuvos vadai kilo ne iš miesto ir ne iš dvaro rūmų. Baudžiaavą panaičius, sumanesni lietuviai sodiečiai ėmė leisti vaikus į mokyklą. Ėmė rasti savos — lietuviškos šviesuomenės, kuri puolė šviesti tautą: mokyti rašto, leisti laikraščius, aiškinti savo broliams sodiečiams Lietuvos garbingą praeitį ir žadinti patriotiškumą savo įiegomis. Susipratę lietuviai ėmė raginti žmones nepasiduoti nei maskoliams, nei lenkams, nei vokiečiams, bet savo tėvynei būti patiems šeiminkams. Taip prasidėjo lietuvių tautos atgimimas. Taip, pagaliau, atgimė Lietuvos valstybė!...

Ne iš puikių rūmų, ne iš garsios bajorų giminės, yra kilęs ir Lietuvos Prezidentas (a. a. Antanas Smetona). Jis gimė ir užaugo paprastoje sodžiaus bakūžėje (paveikslą matėte pereinam Margučio No. — M.), neturtingo lietuvių ūkininko šeimoje. Prezidento tėvai gyveno Užulėnio sodžiuje. Tai buvo paprastas, neturtingas sodžius, kokių daug Lietuvoje. Medinė, šiaudiniais stogais, daugiausiai dūminės pirklios (be kamino). Pakluonėje dideli klojimai ir kiemuose maži gurbeliai ir dar mažesni svirneliai. Užulėnio žemė ne iš gerųjų, tat grūdų ir gyvulių žmones perdaug neturėdavo. Užulėnio kaimas buvo atskirtas "nuo sviato" pelkėmis, miškais, tarytum kokio sala...

Toji sala miškuose, matyt, yra buvusi jau senų senovėje, nes jos vidury tvyska gražus, pailgas Lėno ežeras, o prie vandens senovėje žmones ypač mėgdavo sodybas kurti. Be Užulėnio sodžiaus, apie Lėno ežerą, yra dar trys sodybos: Lėnos, Naujasodės, Miškinio ir dar buvęs Radvilų palivarkas. Ta visa sala su ežeru ir sodybomis iš senovės vadinosi Už-

ugiris, taip pat, kaip anoj pusėj giriu ir didžiųjų Stieprų pelkių yra Pagirys.

Ta vieta, labai savotiškas ir gražus mūsų tėvynės kampelis. Jis primena anuos, žilos senovės laikus, kai visas mūsų kraštas buvo tokiomis salelėmis pasiskirstęs; aplink neišžengiamos girios, o tarp jų, lyg vainikais apvestose laukymėse mūsų protėvių sodybos... Čia ir miškas pamedžiot, pagrybaut, pauogaut ir medaus pasikopt; čia ir ežeras pažuklaut ir pasimaudyti. O kai daina uždainuodavo, miškai atsiliepdavo dešimčia aidų... Be to, miškas senovėje, buvo gera apsauga nuo priešo įsibrovėlio. Pamatydavo lietuvis naktį pašvaistę ir tuo slėpdavo kurį raistą savo šeimyną ir mantą, o pats sėsdavo ant žirgo ir, kardą prie šono prisikabinęs, jieti rankoj suspaudęs, leisdavosi draug su kitais jiems vieniems težinomiems šuntakiais priešo vyti. Mažais būriais senovėje retai kas teišdrisdavo mūsų kraštą pulti...

Tad mylėti lietuvis mišką, savo dainose žaliąją girelę visaip apdainuodavo. Net ir Dievui meldavosi ne kokiuose rūmuose, bet pačiose gražiausiose tam tyčia Dievui paskirtose šventosiose giriose, alkuose...

Nors Užugirys dabar miškai gerokai apretinti, tačiau jų plotai tebėra dideli. Iš pietų ir vakarų visai arti prie (a. a. Smetonos) tėviškės, Užulėnio, šliejasi giria. Ji tęsiasi su prosvaitėmis keliolika kilometrų, gan greit lig Pagirio ir Ukmergės link. Tai daugiausiai lapuotis miškas, įvairių įvairiausių rūšių medžių priaugęs. Šen ten tarp jų įsisprausdavo ir eglių kampelis, ar pušaitė, ar kadugio krūmas. Miškas, tarpais tankus, susireizgęs, sunkiai prieinamas, tarpais vėl nušvinta pragumėlėmis ir margaspalviais vidupieviais. Čia, girioj, būdavo Užulėniečių pievos ir ganyklos; tai Liepgis, Parapijoniškis, Žardavietės. Pastaruoju metu čia buvo sodrus atžalynas, o seniau buvusios miško apsuptos, tai šen tai ten medžių atsiskyrėlių priaugusios žolingos pievos. Čia Užulėniečiai šienaudavo ir nakties jodavo...

Rytuose Užulėnio laukai baigiasi Barnėno tyrais, kur raganos suskriždavusios. Pabarnė-

ny retas piemuo, kitus namo pietų paleidęs, nebijodavęs vienas prie galvijų palikti...

Šiaurėj, Užulėnio laukai atsi-remia į Lėno ežerą.

Ir girioje ir pelkėse, ir ežere seniau būdavo pilna visokio gyvio. Ir dabar, dar vaikščiodamas po mišką užtinki tai naujai išraustų opšrų (barsukų) urvų, tai lapių lindynių... Šernų irgi maišosi, ir dažnai jie dar ir pastaraisiais laikais api- puola užulėniečių gyventojų laukus. Seniau nuo jų apsigyni- mo nebūdavo.

Šalia Užulėnio laukų, pagirų, auga jaunas miškelis; tai buvę Radvilų palivarko laukai. Ne- užsimokėję, girdi, ūkininkauti, nes šernai pasėlius išknisdavę, išmindydavę, — tat ir vėl rei- kėję arimai miškų užleisti...

Driežų, gyvačių ir žalčių ir dabar nereta sutikti, seniau kemsynuose ir balose knibždė- te knibždėdavę. Liogury ar Kapstatuos žalčiai piovėjams atneštą pieną išlakdavę...

Ypač gausu būdavo paukš- čių - ir miškininių ir vandeninių. Čia ir dabar kartais vasaroja gervių šeimos, čia sutinki baulių, juodųjų busių (gar- nių), ierubių, tetervinų ir dau- gybę čilbančio, čirkšiančio maigliaus, mažųjų paukštelių.

Ežere plūduriuoja bangose narai, stypso garniai ir ore švaistosi sidabro sparnais žu- vėdros, o pamiškėje, nendry- nuose peri laukinės antys. Žu- vies ežere užtekdamo visiems: ir paukščiams ir žmoniams...

Graži ir įvairi gamtos aplin- kuma auklėjo čia ir gražius žmones. Nors Užulėniečiai gy- vendavo vargingai, bet buvo paslankūs, širdingi ir sąmojaus jiems netrūkdavo. Užkalbintas užulėnietis ir dabar moka ką linksmo ir sąmoningo atsakyti. Kalba čia žmonės rytiečių tar- me. Taria: ne "vandenio," bet "undenio," eina ne "į girią," bet "girion," ne "į namus" bet "namuosna"... Kiekvieną žo- dį taria aiškiai ir skambiai, gar- sų neprarydami. Dėlto ir daug senovės žodžių čia užsiliko, ku- rie kitur jau užmiršti. Užugirio žmonių šnektą tikras turtas mu- sų kalbininkams. Čia net mūsų rašto kalbos tėvas Jablonskis važinėjo užugiriečių šnektos pa- siklausyti ir žodžių pasirinkti. Studentaujant Lietuvos Prezi- dentui, nekartą Jablonskis yra atvykęs į tą kraštą pastudijuoti kalbos.

Užulėnio sodžiuje buvo 17 kiemų. Ūkininkai lietuviai bau- džiaivos metu eidavo dirbti į Taujėnų Radvilų dvarą. Tik tai keturi jų buvo karališkieji ūki-

ninkai ir pyliavas veždavo į Vilnių Pranciškonų vienuo- liams. Smetonų kiemas prik- lausė Radvilams...

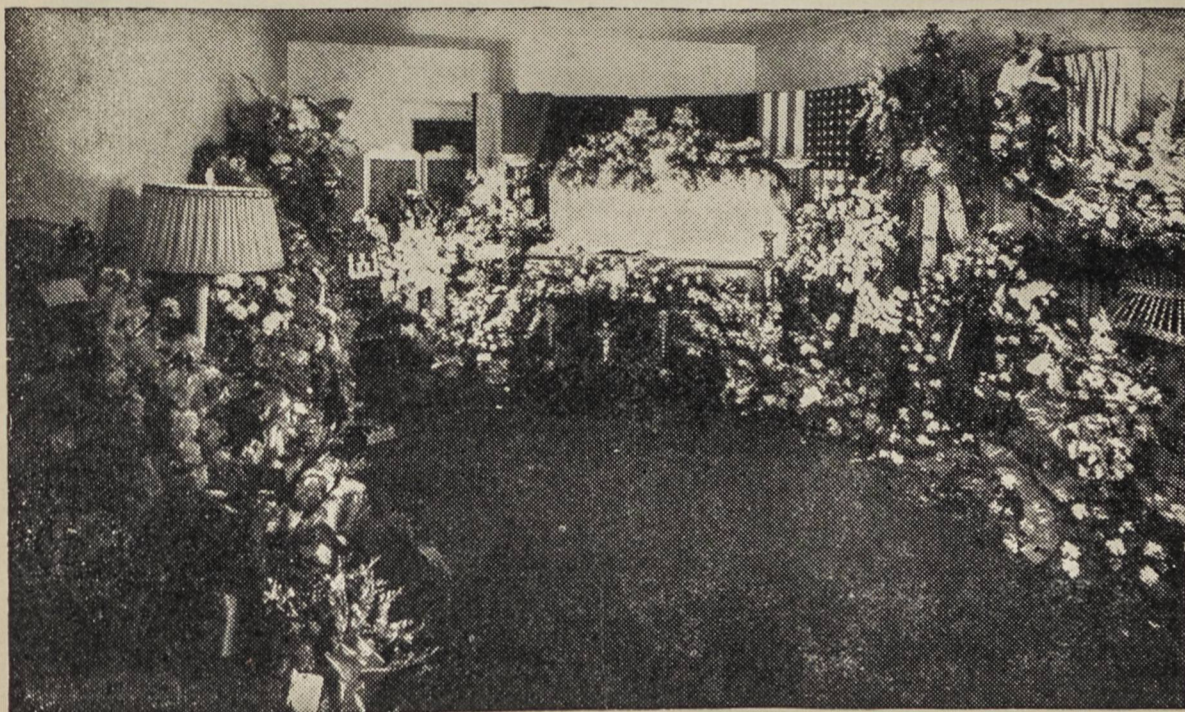
Manau, užteks šiam kartui jums skaityti apie Užulėnius, kur yra gimęs a. a. Lietuvos Prezidentas Antanas Smetona. Gal atsiras Chicagoje ar kitur, žmonių, atvy- kusių į Ameriką iš to krašto. Įdo- mu, ar čionai teisybė parašyta. Ar ištikro toks gražus ir įdomus tas Užugirio "kraštas"...

Laukite kito Margučio Nr., ku- riame, gal pasiseks aprašyti apie a. a. A. Smetonos kūdikystės die- nas kurias jis praleido Užulėny, Taujėnuose ir paskui išvyko į Pa- langą į progimnaziją. Dėlko į Pa- langą? Juk Palanga už šimto my- lių? O aš skaičiau dėlko. Kitą syk parašysiu. Labai įdomu skaityti, kodėl mūsų jaunieji sodiečių mo- ksleiviai, turėjo mokslintis sveti- mose "gubernijose."

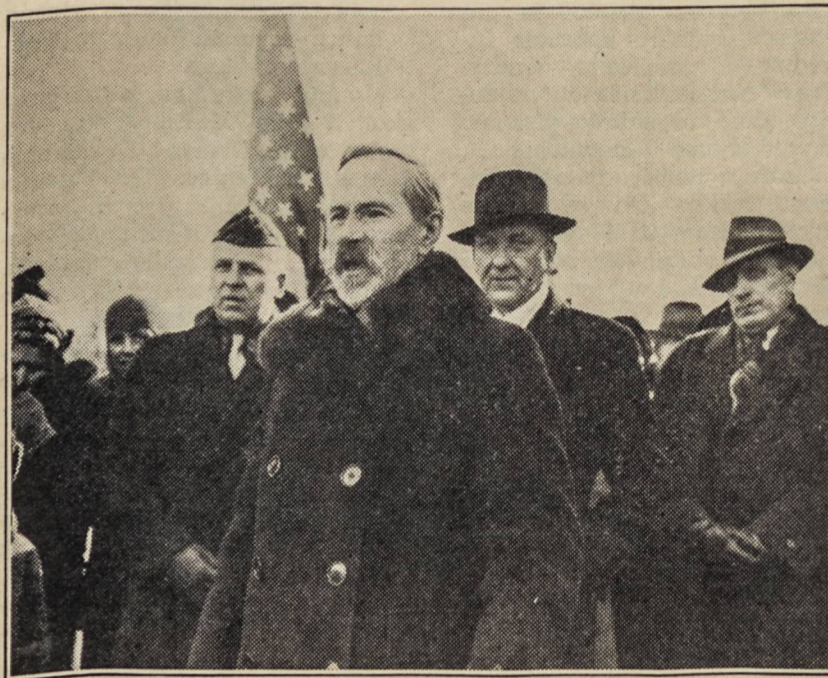
O iki kito sykio, pasilikit svei- kučiai. O likę, pasiskaitykite bent porą kartų tą raštą, nes jame ra- site negirdėtų žodžių lietuviškoje kalboje. Pas mus suvalckiniai taip nekalba. Matyt, kad toliau nuo pakraščių lietuviai galėjo iš- laikyti grynesnę kalbą negu pa- kraščiuose Lenkijos, Vokietijos, Rusijos.

Na, ir "dacol" apie tai.

Jūsų JERONIMAS.

A. a. Prezidento A. Smetonos karstas koplyčioje

A. a. Antanas Smetona, Chicagoje, 16 Vasario, 1943 m. kalba prie Dariaus-Girėno paminkol. Už jo, iš dešinės, kun. Anicetas Linkus, Šv. Kryžiaus parapijos klebonas, kuris surengė iškilmingas pamaldas minent Lietuvos 25 metų Nepriklausomybės sukaktį.

AŠ ŽINAU TAVO DARBUS, TAVO VARGĄ IR TAVO KANTRYBĘ

(Tąsą nuo 7 pusl.)

dovo, vado ir Lietuvos Prezidento pareigų. Jis atsistojo prieš Karalių Karaliaus, Dangaus ir Žemės Valdovo ir Aukščiausiojo Teisėjo Sostą.

"Aš žinau tavo darbus, vargą ir kantrybę." "Įženk į Tavo Viešpaties džiaugsmą, gerasis ir ištikimasis tarne, Aš tau duosiu gyvenimo vainiką."

Lai būna paskutiniai mūsų atsisveikinimo žodžiai—malda.

MARGUČIO

RADIO PROGRAMAI iš WHFC (1450 kil.) pirmadieniais, antradieniais, trečiadieniais, ketvirtadieniais, penktadieniais ir šeštadieniais, 9:30 val. vakare.

SEKMADIENIAIS 1 val. po piet.

PENKTADIENIAIS 7 val. vakare.

Tel. GROvehill 2242

6755 So. Western Ave., Chicago, Ill.

A. a. Prezidento A. Smetonos kunas lydimas į bažnyčią

MARGOS ŽINIOS SVEIKINIMAI AMERIKOS LIETUVIŲ SEIMUI, NEW YORK'E!

Lt. Casey Deveikis lankėsi pas saviškius, Ciceroj ir pavadavo Margučio redaktorių nuo radio pareigų, jam susirgus. Lt. Casey Deveikis, išpildė 5 vakarus radio programas. Jo malonus balsas ir vėl palinksmo klausytojus.

Jonas Šarkauskas, jau vedęs. Jis paėmė sau už gyvenimo draugę p-lę Sofiją Gimbutas. Šliūbas buvo Nekalto Pras. par. bažnyčioje, Brighton Parke. Jaunieji Šarkauskai išvyko "honey-moon" praleisti į Missouri valstybę ir pietinę Illinois. Jonas grįš apie vidurį Vasario į Hawaii salas, nes jis tenai dirba Pan-American orlaivių dirbtuvėse ir yra instruktorium.

Irene Jankauskaitė, apsivedė su Pfc. Edward Giedraičiu. Šliūbas vasario 6 d., Gim. P. Šv. par. bažnyčioj. Irene Jankauskaitė priklausė prie Margučio Choro ir buvo narė Marquette Park'o Ketveriukės...

Adv. A. Lapinskas grįžo paviešėti pas savo žmoną, pas gimines, draugus, na ir, žinoma, pas Margutį. Keletą kartų jisai papasakojo žinias, pranešimus ir net štukorius "Baltramiejus su Cecilija" buvo atsilankęs į radio stotį. Adv. A. Lapinskas kariškio uniformoje, išvyksta iš Texas į Maryland. Vis nauji pratimai. Iš Chicagos, adv. Lapinskas, išvyksta vasario 3 d...

Gražus būrys Chicagos lietuvių išvyko į Amerikos Lietuvių Seimą, į New Yorką. Seimas įvyksta vasario 5-6 dienomis, Penna viešbuty. Visi, visur beldžiamės, kad neužmirštų Lietuvos ir jos žmones užtartų. Mes negalime tylėti. Nepalikim svetimiems globoti savo brolius, sesutes ir tėvelius. Vaduokime Lietuvą! Gražinkime jai laisvę ir nepriklausomybę!...

Kol gyvi esame, kol galime darbuotis, tai darbuokimės labai savo tautos, savo šalies ir valstybės. Pirkime kuodaugiausiai karo bonų, nes tas pagelbės mūsų sūnams, broliams fronte kariauti priešą. Pagelbės ir tėvynei Lietuvai.

MIRIMAI...

Markuette park'e, Gimimo P. Šv. par. klebonas kun. Aleksandras Baltutis mirė sausio 20 d. išvykęs atostogų į Floridą. Jo kūnas parvežtas į Chicagą ir palaidotas sausio 26 d., šv. Kazimiero kapinėse su iškilmingom apeigom. Žmonių a. a. kun. Al. Baltučio laidotuvėse dalyvavo labai daug. Gaila darbštaus kunigo, kuris visą savo kunigavimo darbą aukavo Bažnyčios naudai.

Mirė daugeliui žinomas muzikas Juozas Sauris, sausio 29 d. kuris netaip senai vargonininkavo šv. Jurgio par. bažnyčioj ir buvo keletą metų "Vyčių" choro vedėju. Muz. J. Sauris yra sukūręs daug muzikos kūrinių ir davęs keletą gerų koncertų ir vaidinimų Chicagoje, dirbujantis su vyčiais.

Brooklyn'e, mirė muzikas Jonas Jankus, kuris vargonininkavo Apreiškimo parapijoj. Mirė sausio 21 d., širdies smūgiu. A. a. Jonas Jankus studijavo bažnytinę muziką Ryme, nuo 1927 m. Po studijų Ryme, vargonininkavo sugrįžęs į Ameriką, Detroite ir Harrison, o pastaruoju laiku Brooklyn'e...

Ir "Dėdytė Jeronimas" perka Karo Bonus atsilankęs į Margučio ofisą. Margučio redaktorių spaudžia "Jeronimui" dešinę už teikimą paskolą "Dėdei Samui". (Photo by Julian Urban).

ČIAP SUI

Rašo Pūstapėdis

Mes vis lenkam dainavom: "Ei! pasauli! Mes be Vilniaus nenu-rimsim!" Bet kaip dabar buvo su-nešę į Teheraną cigarą ir cigare-tą, o Juozas išspraudė į tarpą pyp-kę, tai tik dūmai ir pelenai paliko. O apie Vilnių nei "gu-gu." Taigi dabar galėsime du atskiri chorai dainuoti: lenkai ir lietuviai: "Ei! pasauli! Mes su rusais negyven-sim."...

Bolševikai seiliojasi dėl Smeto-nos mirties. Matomai, dar jie vis nepatenkinti, kad negavo jo nu-galabinti. Komunizmo sutvėtoją Trockį jie vaikėsi po visą pasaulį pakol prisitaikė su girkaliu už-ka-pot. Tai ką jau kalbėt apie Smetoną kuriam komunizmas bu-vo suvis nepakeliui. Jie jį būtų su dantimis sudraskę kaip alkani "kajutai."...

Lenkai vis gyrėsi, kad jie turės didesnę valstybę negu turėjo prieš karą. Bet kaip pasirodo, tai suvis kitaip yra. Štalinas atrėžė kaip pajaus šmotą ir sako: "im-kit!" O jei ne, tai nei to negausit." Ot ir tau "ot moža do moža."...

Jau žmonės 1942 kalbėjo, kad karas pasibaigs. Paskiau sakė 1943. Dabar sako 1944. O kuomet tikrai pasibaigs, tai turbūt niekas nežino. Matot dalykas tame: Me-tai bėga labai greitai, o karas slenka suvis palengva.

Kaip klausaisi, tai Amerikoje nei vieno žmogaus nėra, kad jis ne-būt biznierių. Nes visi sako: "Tai yra tavo biznis, ne mano." Kitas sako: "Tai mano biznis, ne tavo." Vadinasi, visi turi biznius ir visi biznierių...

Kaip girdėt, tai komunistai jau rengiasi pakeisti savo vardą. Bet kągi tas raketieriams reiškia. Vil-ką galima apvilkti avies kaili-niais, bet vis vien nebus avies, o tik vilkas avies kailyje...

Nekurie žmonės kaltina kar-čiamninkus, kad jie už 25 centus labai mažai degtinės įpila. Aš karčiamninkų nekaltinu. Tai yra kaltė kompanijos kuri padirba tokius mažyčius stiklelius. Daleis-kim, jeigu karčiamninkas negautų tokių mažyčių stikliukų, tai būtų priverstas pilti į didelį stiklą, ar ne?...

Chicagiečiai bėdavoja, kad ši-met Chicagoje nėra sniego. Tai ot, sakau jeigu kam trūksta, tai galė-tumėt nuvažiuoti į Kanadą ir par-sivežti kelis maišus, nes ten jie turi sniego iki ausų.

Balšavikai ir "tarybininkai" la-bai supyko, kad tautiški žmonės šaukia seimą New Yorke vasario 5—6. Girdi, organizacijos didelės nedalyvaus. Kas čia tokio svar-baus? O ar 1905 m. Vilniaus Sei-me dalyvavo "susivienijimai" ar kitos organizacijos? Ar 1917 m. Vilniuje dalyvavo kokios nors or-ganizacijos? Ar 1920 m. Lietuvoje Seimą šaukė kokios nors organi-zacijos? Ne! Tai kodėl negali da-bar lietuviai susišaukti seimą ir seimavoti? Tik jau durnai nurašo tie "demokrat-komunistiški" dikta-toriai.

NAUJI METAI!

Nauji metai seni batai
Pointų neturiu,
Nors suvis jau kiuri padai
Bet dar eit galiu.
Senis metas lyg supykęs
Dingo kažin kur
O jaunas mat išdykęs
Praded lyst visur.

Atiduok už senį skolą

Naityn forti tri,

O jei ne, mokėsi "korą"

Juk "in come" turi.

Koksai tėvas toks ir vaikas

Taksuoja visus

Mat atėjo taksam laikas

Gal taip bus ir bus.

Buvau linksmas pasitikti

Šiuos jaunus metus

Negalėjau nei užmigti

Maniau gaut batus.

Ir atėjo naujas metas

Rado mus stačius,

Tokis svečias tai jau retas

Nuau tuos pačius...

Kuomet būsiu suvis basas

Bėgsiu kaip zuikys,

Ar bus sniegas, ar tai rasos,

Taksuot nepavys.

Kiek tų metų jau praėjo

Kaip kokia liga,

Kas turėjo tiems pridėjo

O kitiems — špyga.

Pūstapėdis.

DRAUGAI! NEMERKIT RANKOVES!

Nemerkit rankoves į alų draugai,

Neliekit degtinės ant baro!

Žiūrėkit, girtuoklio, kaip šiaušias plaukai?

Ar matot draugučiai ką jis daro? ...

Žiūrėkit kaip moters kurios myli švarą

Jos dirba ik nakties vėlumos.

Su furkočių rankovėmis nušluosto jos barą,

O koks tas darbštumas tos vargšės mamos?

Netraukite dūmo iš pypkės tuščios,

Neimkit degtukų nuo baro.

Prašyk cigaretų nuo savo pačios

Ir jinai dažnai taip padaro.

Nekeikit draugučiai gyvųjų žmonių:

Žinot, kad pykti jie pradės.

Mirusiems droškit po šimtą velnių!

Juk žinot, kad jie negirdės.

Gyvenkim kaip broliai pagerbkim savus!

Dirbkim tik dirbkim per kiuras naktis,

Ant galo mastysim kas bus ...

Kaip greit mes drąskysim viens kitam akis.

Supilkim po pora desėtkų į kaklą,

Mus moksle niekas nepavys.

Vedini namo, kaip aklas aklą,

Jau aušta skaistus rytmetys.

Pūstapėdis.

Lietuvos Istorija Paveiksluose. Kurie norite susipažinti plačiau su Lietuvos praeitim ir dabartiniu, pasiskaitykite angliškai parašyta knyga apie Lietuvos istoriją "THE LITHUANIANS." Jaunas lietuvis piešėjas A. Denis Yuknis, išleido šią knygą ir pats piešė istoriskus ir kitokius paveikslus iš lietuvių veikimo. Knyga kainuoja vienas doleris. Kurie norite išsirašyti jums bus labai naudinga susipažinti su savo tautos istorija. Jauniems, ypatnagai naudinga šioji knyga, nes parašyta anglų klboje. Adresuokite laiškus su pinigais Margučiu. Knygos vardas "THE LITHUANIANS."

Savo akimis matysite kokias žemes, kitados valdė Lietuva ir kaip ją kaimynai naikino, grobė jos valdomas žemes. Susipažinkite patys su savo tautos praeitimi ir lai mūsų jaunoji genkartė susipažysta su savimi . . .

Tai vienas iš žemėlapių, kuris telpa "The Lithuanians" leidiny. Yra jų ir daugiau. Išsirašykite už vieną dolerį. Perskaite, galėsite nusiųsti savo vaikams-sūnams, kurie tarnauja kariuomenėje. Jie tegul pasiskaito ir beabėjo, duos ir kitiems pasiskaityti. Garsinkme savo tautos vardą visam pasauliui, visoms tautoms ir valstybėms!

PIRKIME KODAGIAUSIAI KARO BONŲ!

Marguty galite nusipirkti
Karo Bonų, kokių tik jūs
pageidaujate.

Adresas:
6755 So. Western Avenue,
Chicago, Ill.

JOHN SMITH-URBAN

Dain. Jonas Urbonas, Margutiesiems gerai pažystamas, nes dalyvaudavo per Margučio radio programus ir vaidinimuose bei koncertuose. Dain. J. Urbonas šiuo metu randasi "kur nors Anglijoje" ir yra karys. Kuomet pasibaigs karas, rašo Jonas, tai aš sugrįšiu į Chicago ir vėl dainuosiu jums lietuviškas liaudies dainėles, kurios man yra maloniausios . . .

UŽSIRAŠYK AMERIKOS "LIETUVIŲ NAUJIENOS"

Tai pigiausias ir gražiausias mėnesinis žurnalas, 24 puslapiai.

Prenumerata metams tik 50 centų.

"LIETUVIŲ NAUJIENOS"

332 No. 6th Street

Philadelphia, Pa.

PIRKITE KARO BONUSI
REMKIME JAUNUOSIUS
LAIMETI KARĄ

STASYS LITVINAS

sako:

NAMŲ SAVININKAI! APTAISY-
KITE NAMĄ! LENTOS, BAL-
KIAL, DURYS, LANGAI IR VI-
SOKIA MEDŽIAGA. KREIPKI-
TĖS Į —

**Carr-Moody Lumber
Company**

3039 SO. HALSTED STREET

Telephone Victory 1272

CHICAGO, ILL.

CONRAD**Photo Studio****FOTOGRAFAS**

Studija įrengta
moderniškomis
pirmos rūšies su
užlaidomis ir
Hollywood švie-
somis. Darbas
garantuotas.
420 W. 63rd St.

Tel. Englewood 5840—5883

Atsinaujinkite Margučio Prenumeratą! Mar-
gutis metams kainuoja \$2.00, pusei metų \$1.00.
Adresas: 6755 So. Western Ave., Chicago, Ill.

**LAIDOJANT PASITARNAUS
LIETUVIAI LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI**

Nariai Chicagos Liet. Laidotuvių Direktorių Asociacijos

Tel. YARds 0781-0782

I. J. Zolp

1646 WEST 46th STREET

Telephone CANal 2515

Lachawicz ir Sūnai

2314 WEST 23rd STREET

10756 SOUTH MICHIGAN AVENUE
PHONE PULLMAN 1270

Telefonas YARds 1419

P. J. Ridikas3354 SOUTH HALSTED STREET
Skyrius: 710 WEST 18th STREET

Tel. YARds 4908

Antanas M. Phillips

3307 SO. LITUANICA AVE.

Tel. YARds 1138-1139

Mažeika ir Evanauskas

3319 SO. LITUANICA AVE.

Tel. PULLman 9661

Leonard F. Bukauskas

10821 SO. MICHIGAN AVE.

Tel. LAFayette 3572

J. Liulevičius

4348 SO. CALIFORNIA AVE.

KOPLYČIOS DYKAI VIŠOJE MIESTO
DALYSE AMBULANCE PATARNAVIMAS
DIENĄ IR NAKTĮ

